Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

14. září 2016 *

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh s předpínací ocelí — Pokuty — Výpočet výše pokut — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Bod 35 — Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci — Povinnost uvést odůvodnění — Listina základních práv Evropské unie — Článek 47 — Právo na účinný procesní prostředek v přiměřené lhůtě“

Ve věci C-519/15 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 25. září 2015,

Trafilerie Meridionali SpA, se sídlem v Pescara (Itálie), zastoupená P. Ferrarim a G. Lamicela, avvocati,

navrhovatelka,

přičemž další účastnicí řízení je:

Evropská komise, zastoupená V. Bottkou, G. Contem a P. Rossim, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení A. Arabadžev, předseda senátu, J.-C. Bonichot a E. Regan (zpravodaj), soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: italština.

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se Trafilerie Meridionali SpA (dále jen „Trame“) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 15. července 2015, Trafilerie Meridionali v. Komise (T-422/10, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2015:512), kterým Tribunál částečně zamítl její žalobu směřující ke zrušení a změně rozhodnutí Komise C (2010) 4387 final ze dne 30. června 2010 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38344 – Předpínací ocel), ve znění rozhodnutí Komise C (2010) 6676 final ze dne 30. září 2010 a rozhodnutí Komise C (2011) 2269 final ze dne 4. dubna 2011 (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

2 Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny pro výpočet pokut z roku 2006“) uvádějí, pokud jde o „Platební schopnost [Schopnost zaplatit pokutu]“:

„35. Za výjimečných okolností může Komise na žádost přihlédnout k platební neschopnosti [k neschopnosti zaplatit pokutu] podniku, který se nachází ve zvláštní hospodářskospolečenské situaci. Ke snížení pokuty z tohoto důvodu nebude Komisi stačit pouhé zjištění, že se daný podnik nachází v nepříznivé nebo ztrátové finanční situaci. Snížení bude povoleno pouze na základě objektivních důkazů prokazujících, že uložení pokuty podle podmínek stanovených v těchto pokynech by nezvratně ohrozilo ekonomickou životaschopnost dotyčného podniku a vedlo by ke ztrátě veškeré hodnoty jeho majetku.“

Skutečnosti předcházející sporu

3 Odvětvím dotčeným v projednávaném případě je odvětví předpínací oceli (dále jen „PPO“). Tento výraz označuje ocelová lana a splétaná lana z válcovaného drátu, zejména ocel pro předpjatý beton sloužící ke stavbě balkonů, základových pilířů nebo rozvodových pilířů a ocel pro dodatečně předpjatý beton, který se používá v průmyslové architektuře, podzemním stavitelství nebo při budování mostů.

4 Trame je italským výrobcem splétaných lan složených ze tří nebo sedmi pramenů, jakož i jiných druhů oceli. Přinejmenším od počátku roku 1997 do konce roku 2002, po období, během něhož se tato společnost jmenovala „Trafilerie Meridionali SpA“, byl kapitál této společnosti většinově vlastněn jednou rodinou. Dne 28. dubna 2008 tato společnost změnila jméno na Emme Holding SpA a vytvořila dceřinou společnost se jménem „Trafilerie Meridionali Srl“, která převzala výrobní činnosti své mateřské společnosti. Dne 11. listopadu 2013 se Emme Holding sloučila s touto dceřinou společnost a získala zpět název „Trafilerie Meridionali SpA“.

5 Dne 19. a 20. září 2002 Komise poté, co obdržela informace Bundeskartellamt (spolkový orgán pro hospodářskou soutěž, Německo) a jednoho výrobce PPO týkající se porušení článku 101 SFEU provedla šetření v prostorách několika podniků.

6 Na konci svého šetření Komise dne 30. září 2008 přijala oznámení námitek, které bylo určeno několika společnostem, včetně společnosti Trame. Všechny osoby, jimž bylo určeno toto oznámení námitek, předložily v odpověď na výhrady vznesené Komisí písemná vyjádření. Slyšení se uskutečnilo dne 11. a 12. února 2009 a Trame se ho zúčastnila.

7 Ve sporném rozhodnutí měla Komise za to, že někteří dodavatelé PPO porušili čl. 101 odst. 1 SFEU a od 1. ledna 1994 čl. 53 odst. 1 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 (Úř. věst. 1994, L 1, s. 3) tím, že se zúčastnili kartelové dohody na evropské úrovni, jakož i na národní a regionální úrovni v průběhu období od 1. ledna 1984 do 19. září 2002.

8 Uvedená kartelová dohoda sestávala mimo jiné z následujících dohod:

— vnitrostátní dohody, která trvala od 5. prosince 1995 do 19. září 2002 a která se týkala stanovování kvót pro Itálii, jakož i pro vývozy z této země do zbytku Evropy („klub Italia“);

— celoevropské dohody, která byla uzavřena v květnu 1997 a ukončena v září 2002 a která se týkala zejména sdílení kvót, rozdělení zákazníků a stanovení cen („klub Evropa“), jakož i

— jednání mezi evropským a italským klubem [v průběhu období minimálně od září 2000 do září 2002 se stálí členové evropského klubu, Italcables SpA, CB Trafilati Acciai SpA (dále jen „CB“), Redaelli Tecna SpA, Industria Trafileria Applicazioni Speciali SpA (dále jen „Itas“) a Siderurgica Latina Martin SpA pravidelně scházeli za účelem integrace italských podniků jako stálých členů do evropského klubu].

9 Ve sporném rozhodnutí měla Komise za to, že se Trame v období od 4. března 1997 do 19. září 2002 podílela na klubu Italia a že počínaje 15. květnem 2000 Trame „věděla nebo vědět měla o různých úrovních kartelové dohody“, a zejména o klubu Evropa. Komise rovněž Trame činila zodpovědnou z její účasti na kartelové dohodě pro toto období od 4. března 1997 do 19. září 2002.

10 Za toto protiprávní jednání byla společnosti Trame uložena pokuta ve výši 3,249 milionu eur. V tomto ohledu Komise nejprve stanovila základní částku pokuty na 10 milionů eur, a poté tuto základní částku snížila na 9,5 milionu eur, aby zohlednila okrajovou roli, kterou tato společnost hrála v dotčené kartelové dohodě. Konečně vhledem k tomu, že uvedená výše přesáhla hranici 10 % celkového obratu společnosti Trame dosaženého v roce 2009, tedy okolo 32,5 milionu eur, Komise následně konečnou výši pokuty stanovila na 3,249 milionu eur.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

11 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 15. září 2010 podala Trame žalobu směřující ke zrušení a změně sporného rozhodnutí.

12 Na podporu své žaloby Trame uvedla pět žalobních důvodů, které se týkaly její účasti na kartelové dohodě a vlivu této účasti na výši pokuty. Konkrétně první žalobní důvod vycházel z toho, že jí Komise chybně vytýkala účast na jediném protiprávním jednání. Po přijetí rozhodnutí C(2011) 2269 final Trame své žalobní důvody upravila, aby tvrdila rovněž porušení zásad proporcionality a rovného zacházení z důvodu toho, že při určení výše pokuty bylo zacházení s ArcelorMittal SA a Ori Martin SA rozdílné od zacházení se společností Trame. Trame rovněž vznesla šestý žalobní důvod vycházející z její neschopnosti zaplatit pokutu.

13 Napadeným rozsudkem Tribunál zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise na jedné straně konstatovala účast společnosti Trame na celoevropské složce dotčeného protiprávního jednání od 4. března 1997 do 9. října 2000, měla za to, že se tato účast týkala lan ze tří pramenů od 4. března 1997 do 28. února 2000, a shledala účast této společnosti na protisoutěžním jednání za období od 30. srpna 2001 do 10. června 2002 a na druhé straně uložila Trame nepřiměřenou pokutu jako sankci za její účast na jediném protiprávním jednání za období od 4. března 1997 do 19. září 2002.

14 Při výkonu své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci se Tribunál domníval, že pokuta 5 milionů eur umožňuje účinně potrestat protiprávní jednání společnosti Trame. Avšak vzhledem k právní úpravou stanovené horní hranici 10 % celkového obratu podle čl. 23 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) Tribunál konstatoval, že konečná výše pokuty uložená společnosti Trame nemůže přesáhnout 3,2 milionu eur, a proto tuto pokutu stanovil v této posledně uvedené výši.

15 Ve zbývající části Tribunál žalobu zamítl.

16 V návaznosti na žádost předloženou v tomto ohledu Komisí Tribunál usnesením ze dne 10. listopadu 2015, Trafilerie Meridionali v. Komise (T-422/10 REC, EU:T:2015:857), opravil napadený rozsudek za účelem přesnějšího určení konečné výše pokuty uložené společnosti Trame, vzhledem k údajům uvedeným v tomto ohledu ve sporném rozhodnutí a převzatým do bodu 20 tohoto rozsudku. Tribunál tak nařídil, že je třeba body 407 a 408 napadeného rozsudku, jakož i bod 3 jeho výroku vykládat tak, že výši této pokuty stanoví na 3,249 milionu eur.

Návrhová žádání účastnic řízení

17 Navrhovatelka ve svém kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil části napadeného rozsudku týkající se na jedné straně zamítnutí žalobního důvodu týkajícího se nemožnosti přičítat společnosti Trame klub Evropa, jakož i na druhé straně sankce uložené společnosti Trame, a tudíž vyhověl návrhovým žádáním předloženým v tomto ohledu před Tribunálem; podpůrně zrušil uvedené části rozsudku a vrátit věc Tribunálu;

— zrušil části napadeného rozsudku týkající se na jedné straně zamítnutí žalobního důvodu týkajícího se neschopnosti společnosti Trame zaplatit pokutu, jakož i na druhé straně sankce uložené Trame, a tudíž vyhověl návrhovým žádáním předloženým v tomto ohledu před Tribunálem; podpůrně zrušil uvedené části rozsudku a vrátil věc Tribunálu;

— zrušil část napadeného rozsudku, která se týká výpočtu pokuty uložené společnosti Trame a rozhodl spor; podpůrně zrušil uvedenou část rozsudku a vrátit věc Tribunálu;

— zrušil napadený ozsudek v rozsahu, v němž společnosti Trame ukládá povinnost nést vlastní náklady vynaložené v řízení v prvním stupni, a uložil Komisi náhradu těchto nákladů nebo alespoň jejich části;

— uložil Komisi náhradu nákladů vynaložených v rámci tohoto řízení;

— určil, že Tribunál porušil svou povinnost rozhodnout věc, ve které byl vydán napadený rozsudek, v přiměřené lhůtě, v souladu s čl. 47 druhým pododstavcem Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), a

— přijal jakákoli jiná opatření, která považuje za vhodná.

18 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr

— zamítl kasační opravný prostředek a

— uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

19 Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí pět důvodů. První důvod vychází z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž Tribunál navrhovatelce přičetl účast v klubu Evropa. Druhý důvod vychází z nesprávného právního posouzení, jehož se Tribunál dopustil při svém posouzení otázky, zda navrhovatelce mělo být přiznáno snížení pokuty z důvodu její

neschopnosti zaplatit pokutu. Třetí důvod se týká metodologie použité Tribunálem pro přezkoumání uložené sankce. Čtvrtý důvod se týká nákladů řízení v prvním stupni. Pátý důvod vychází z porušení čl. 47 druhého pododstavce Listiny tím, že Tribunál nevydal napadený rozsudek v přiměřené lhůtě.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

20 Ve svém prvním důvodu navrhovatelka připomíná, že Tribunál k tomu, aby jí přičetl celoevropský rozsah dotčené kartelové dohody za období od 9. října 2000 do 19. září 2002, vycházel, jak vyplývá z bodů 128 až 132, jakož i bodů 144 a 145 napadeného rozsudku, ze dvou poznatků, totiž ze skutečnosti, že během schůzky klubu Italia dne 15. května 2000 byl zmíněn klub Evropa, a ze skutečnosti, že v průběhu schůzky klubu Italia dne 9. října 2000 byly přítomny dva podniky dotčené pouze klubem Evropa, totiž Westfälische Drahtindustrie GmbH a Nedri Spanstaal BV (dále jen „Nedri“), jakož i výrobci, kteří nemají podstatné zájmy v Itálii, totiž DWK Drahtwerk Köln GmbH a Saarstahl AG (dále jen „DWK“).

21 Navrhovatelka uvádí, že Tribunál zkreslil skutečnosti a uplatnil zjevně nesprávný výklad důkazů tím, že rozhodl, že se Nedri podílela pouze na klubu Evropa, a nikoli na klubu Italia. Jak vyplývá z dokumentů předložených Soudnímu dvoru od července do září 2000, Nedri oznamovala svůj úmysl získat nezbytná povolení pro uvádění svých výrobků na trh v Itálii. Navrhovatelka tak tuto společnost mohla považovat nikoli za účastníka klubu Evropa, nýbrž za třetí společnost, mající zájem připojit se ke klubu Italia za účelem budoucího vstupu na italský trh.

22 Stejně tak je spojitost, kterou Tribunál konstatoval mezi DWK a klubem Evropa, plodem zkreslení důkazů. Navrhovatelka zdůrazňuje, že z bodu 816 sporného rozhodnutí vyplývá, že DWK působila na italském území, což vysvětluje, že jí Komise přičetla celý klub Italia, přinejmenším za období od 24. února 1997 do 6. listopadu 2000. Přítomnost DWK na schůzce dne 9. října 2000 tak údajně byla přirozená.

23 Navrhovatelka uvádí, že pouhá skutečnost, že během schůzky klubu Italia dne 15. května 2000 byl během diskuse dvakrát zmíněn klub Evropa – jedenkrát výslovně a jedenkrát implicitně – nestačí, jak vyplývá z bodů 133 až 135 napadeného rozsudku, k doložení přičtení účasti v posledně uvedeném klubu navrhovatelce.

24 Podpůrně navrhovatelka tvrdí, že obě skutečnosti, ze kterých Tribunál vychází, aby jí přičetl celoevropský rozsah kartelové dohody, jak jsou vylíčeny v bodě 20 tohoto rozsudku, umožňují nanejvýš domnívat se, že věděla o existenci klubu Evropa. Jak vyplývá z bodu 63 rozsudku ze dne 4. července 2013, Komise v. Aalberts Industries a další (C-287/11 P, EU:C:2013:445), a z bodu 42 rozsudku ze dne 6. prosince 2012, Komise v. Verhuizingen Coppens (C-441/11 P, EU:C:2012:778), k tomu aby podniku mohlo být přičteno protiprávní jednání, na němž se přímo nepodílel, by bylo třeba prokázat, že věděl o jednáních druhých podniků v této souvislosti nebo je mohl rozumně předvídat, a že měl v úmyslu přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky vlastním jednáním.

25 Navrhovatelka se domnívá, že skutečnosti, na které Tribunál poukazuje, neprokazují, že věděla o jednáních druhých podniků v rámci klubu Evropa nebo že je mohla rozumně předvídat, ani že měla v úmyslu vlastním jednáním k tomuto klubu přispět. Konstatování, obsažené v bodě 144 napadeného rozsudku, podle kterého navrhovatelka „byla [...] schopna rozpoznat povahu a cíle sledované klubem Evropa“, tak vyplývá ze zkreslení důkazů.

26 Navrhovatelka tvrdí, že chybnost výkladu Tribunálu v tomto kontextu je ještě zjevnější vzhledem ke skutečnosti, že trhy vně Itálie pro ni nepředstavovaly žádný zájem, jelikož z důvodu chybějících nezbytných povolení uváděla svůj výrobek na trh výlučně na italském území, a dále ke skutečnosti, že její role, včetně klubu Italia, byla okrajová.

27 Navrhovatelka se domnívá, že napadený rozsudek je proto stižen vadou v části týkající se sankce, která jí byla uložena.

28 Komise se domnívá, že první důvod kasačního opravného prostředku je zjevně nepřípustný a každopádně neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

29 Zaprvé, pokud jde o hlavní argumenty předložené navrhovatelkou, jak jsou uvedeny v bodech 21 až 23 tohoto rozsudku, je třeba konstatovat, že pod zástěrkou zkreslení důkazů navrhovatelka ve skutečnosti směřuje k tomu, aby Soudní dvůr provedl nové posouzení skutečností a důkazů, které byly předloženy k Tribunálu, pokud jde o existující vazby na jedné straně mezi Nedri a klubem Evropa a na druhé straně mezi DWK a tímto klubem. Jelikož jsou takové argumenty nepřípustné ve stadiu kasačního opravného prostředku, je třeba je odmítnout.

30 Pokud jde zadruhé o argumentaci předloženou navrhovatelkou podpůrně, jak je uvedena v bodech 24 až 26 tohoto rozsudku, je třeba poznamenat, že touto argumentací navrhovatelka zpochybňuje nikoli výklad judikatury uvedené v bodě 24 tohoto rozsudku použitý Tribunálem, nýbrž její uplatnění, které provedl v projednávané situaci.

31 Tribunál totiž správně v bodě 92 napadeného rozsudku připomenul judikaturu Soudního dvora, podle které podnik, který se zúčastnil jediného a komplexního protiprávního jednání chováním, které je mu vlastní a které spadá pod pojem dohody nebo jednání ve vzájemné shodě s cílem narušujícím hospodářskou soutěž ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU a jehož účelem je přispět k uskutečňování protiprávního jednání jako celku, může být rovněž odpovědný za chování ostatních podniků v rámci téhož protiprávního jednání po celou dobu své účasti na uvedeném protiprávním jednání, je-li prokázáno, že uvedený podnik svým jednáním hodlal přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky a že věděl o plánovaném nebo uplatňovaném protiprávním jednání jiných podniků při sledování týchž cílů nebo ho mohl důvodně předvídat a byl připraven podstoupit z toho plynoucí riziko (rozsudek ze dne 6. prosince 2012, Komise v. Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 42).

32 Poté, co Tribunál přistoupil, jak vyplývá z bodů 108 až 141, k podrobnému zkoumání skutečností, které mu byly předloženy, pokud jde o účast navrhovatelky na dotčeném jediném protiprávním jednání, došel v bodech 144 a 145 uvedeného rozsudku mimo jiné k závěru, že vzhledem k těmto skutečnostem byla Komise oprávněna se domnívat, že od 9. října 2000 Trame „svým jednáním zamýšlela přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky kartelové dohody […] a že věděla o protiprávním plánovaném nebo uplatňovaném jednání jiných podniků sledujících tytéž cíle nebo jej mohla rozumně předvídat a že byla připravena přijmout z toho plynoucí riziko“.

33 Je třeba konstatovat, že zpochybňováním hodnoty, která byla Tribunálem přiznána uvedeným důkazům, za účelem zpochybnění závěrů, ke kterým Tribunál došel v tomto ohledu, navrhovatelka svou argumentací opět požaduje, aby Soudní dvůr vyložil skutkové okolnosti a důkazy jinak, než to bylo učiněno Tribunálem v rámci jeho svrchovaného posouzení skutkového stavu.

34 Z toho vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku je zcela nepřípustný, a musí tak být odmítnut.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

35 Ve druhém důvodu navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nevysvětlil důvody zamítnutí žalobního důvodu předloženého v prvním stupni týkajícího se porušení zásady rovného zacházení Komisí v rámci posouzení týkajícího se snížení pokut z důvodu neschopnosti zaplatit pokutu.

36 Navrhovatelka připomíná, že před Tribunálem vznesla žalobní důvod vycházející z toho, že Komise tím, že společnosti CB, jakož i společnosti Itas přiznala snížení pokuty a odmítla takové snížení přiznat jí, ačkoli její finanční situace byla horší než situace společností CB a Itas, porušila zásadu rovného zacházení. Navzdory konkrétním argumentům předloženým v tomto ohledu Tribunálu se Tribunál omezil na konstatování v bodech 391 a 392 napadeného rozsudku, že Komise k určení toho, zda byly splněny nezbytné podmínky pro použití kritéria neschopnosti zaplatit pokutu, vzala v úvahu finanční situaci každého podniku, a nikoli způsob jejich účasti na protiprávním jednání. Tribunál údajně neprovedl žádnou analýzu početných a přesných informací finanční a majetkové povahy předložených navrhovatelkou během řízení.

37 Skutečnost, že se Tribunál uvedenou argumentací navrhovatelky nezabýval, údajně vyplývá rovněž z bodu 353 napadeného rozsudku, ve kterém Tribunál chybně a částečně shrnul tezi uvedenou v tomto ohledu v prvoinstanční žalobě.

38 Navrhovatelka dodává, že napadený rozsudek je tudíž rovněž stižen vadou, pokud jde o sankci, jež jí byla uložena.

39 Komise je názoru, že druhý důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný.

Závěry Soudního dvora

40 V rozsahu, v němž navrhovatelka Tribunálu argumentací předloženou v rámci projednávaného důvodu vytýká porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož v bodech 391 a 392 napadeného rozsudku právně dostačujícím způsobem neodpověděl na argumenty předložené na podporu žalobního důvodu v prvním stupni vycházejícího z porušení zásady rovného zacházení, je třeba odpovědět, že povinnost uvést odůvodnění stanovená v článku 296 SFEU je podstatnou formální náležitostí, která musí být odlišena od otázky opodstatněnosti odůvodnění, jež spadá pod legalitu sporného aktu po meritorní stránce (rozsudek ze dne 29. září 2011, Elf Aquitaine v. Komise, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 146 a citovaná judikatura).

41 Podle ustálené judikatury Soudního dvora neznamená povinnost odůvodnit rozsudky, kterou má Tribunál na základě článku 36 a čl. 53 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, že musí podat vyčerpávající vysvětlení ke každé jednotlivé úvaze uvedené stranami sporu. Odůvodnění tedy může být implicitní za podmínky, že zúčastněným osobám umožní seznámit se s důvody, o které se Tribunál opírá, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat soudní přezkum v rámci kasačního opravného prostředku (rozsudek ze dne 8. března 2016, Řecko v. Komise, C-431/14 P, EU:C:2016:145, bod 38).

42 V projednávané věci je třeba konstatovat, že odůvodnění obsažené v bodech 391 a 392 napadeného rozsudku umožňuje zúčastněným, a konkrétně navrhovatelce, seznámit se s důvody, o které se Tribunál opírá, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat svůj přezkum v rámci kasačního opravného prostředku.

43 V rozsahu, v němž navrhovatelka Tribunálu vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nezohlednil všechny relevantní skutečnosti, stačí uvést, že i za předpokladu, že Trame v prvním stupni předložila argumentaci popsanou v bodech 35 a 36 tohoto rozsudku a že tato argumentace nebyla částečně uvedena v bodě 335 napadeného rozsudku, jevila by se argumentace navrhovatelky každopádně neopodstatněná.

44 Jelikož totiž Tribunál v bodech 355 až 390 napadeného rozsudku uvedl důvody, ze kterých se domníval, že navrhovatelka byla schopna zaplatit částku pokuty, která jí byla uložena, mohl se spokojit s tím, že na jemu předloženou výhradu vycházející z porušení zásady rovného zacházení odpověděl tak, že v bodě 391 napadeného rozsudku konstatoval, že situace společností CB a Itas se po jejich finanční stránce liší a že „Komise vzhledem k těmto rozdílům, a nikoli ke způsobům jejich účasti částečně snížila výši předmětné pokuty vypočítané s ohledem na platební schopnost každého z těchto podniků“.

45 Toto posouzení není stiženo vadou spočívající v nesprávném právním posouzení ani nenasvědčuje tomu, že by bylo stiženo jakýmkoli pochybením, které by mohlo vyplývat ze skutečnosti, která údajně nebyla zohledněna Tribunálem.

46 Druhý důvod kasačního opravného prostředku tedy není opodstatněný a musí být zamítnut.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

47 Ve třetím důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že napadený rozsudek není odůvodněn v části týkající se výpočtu pokuty. Konkrétně údajně není možno vyvodit ze znění tohoto rozsudku, jakou metodu výpočtu Tribunál použil pro určení částky této pokuty. Vzhledem ke konstatováním obsaženým v bodě 398 uvedeného rozsudku by však bylo rozumné domnívat se, že uvedená metoda není metodou, kterou Komise sama použila.

48 Absence odpovídajícího vysvětlení, zejména pokud jde o „důležitost“ přiznanou každé z těchto relevantních skutkových okolností, brání navrhovatelce provést srovnání mezi zvýpočty pokuty, jak byly uskutečněny Komisí, pokud jde o tři jiné podniky, jimž bylo určeno sporné rozhodnutí, které nepodaly žalobu k Tribunálu nebo kterým po podání takové žaloby byly jejich argumenty týkající se pokuty Tribunálem zamítnuty, a výpočty pokuty provedenými samotným Tribunálem, jelikož argumenty jiných podniků, kterým bylo určeno toto rozhodnutí, podobné argumentům předloženým navrhovatelkou, byly přijaty, což mělo za následek změnu pokuty. Povinnost uvést odůvodnění má zvláštní důležitost v případě, kdy je vícero podniků trestáno z důvodu téhož protiprávního jednání.

49 Navrhovatelka, opírajíc se zejména o judikaturu vyplývající z rozsudků ze dne 16. listopadu 2000, Weig v. Komise (C-280/98 P, EU:C:2000:627, body 52 až 68), a ze dne 16. listopadu 2000, Sarrió v. Komise (C-291/98 P, EU:C:2000:631, body 91 až 100), tvrdí, že existuje mnoho precedentů, ve kterých Soudní dvůr měl za to, že je třeba zrušit rozsudek Tribunálu v rozsahu, v němž při změně výše pokuty použil metodu výpočtu odlišnou od metody použité Komisí nebo samotným Tribunálem, pokud jde o jiné podniky zapojené do dotyčného protiprávního jednání. I když je pravda, že Soudní dvůr již konstatoval, mimo jiné v bodě 181 svého rozsudku ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise (C-295/12 P, EU:C:2014:2062), že Komise nemá povinnost uvést číselné údaje týkající se způsobu výpočtu pokut, zdůraznil nicméně, že je přinejmenším „žádoucí“, aby byl uveden mechanismus určení výše sankce.

50 Lapidární odkaz v bodě 399 napadeného rozsudku na kritéria týkající se závažnosti a doby trvání protiprávního jednání, jakož i zásady individualizace trestu nestačí k překlenutí této mezery, zejména vzhledem ke komplexnosti daného případu a množství faktorů, které je třeba vzít v úvahu.

51 Komise tvrdí, že třetí důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný.

Závěry Soudního dvora

52 Je třeba konstatovat, že vzhledem k judikatuře připomenuté v bodech 40 a 41 tohoto rozsudku napadený rozsudek splňuje požadavky odůvodnění, jež přísluší Tribunálu, jelikož Tribunál poskytl v bodech 401 až 407 napadeného rozsudku podrobný popis faktorů, které zohlednil pro své rozhodnutí o stanovení výše pokuty (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. listopadu 2012, E.ON Energie v. Komise, C-89/11 P, EU:C:2012:738, bod 133).

53 Konkrétně Tribunál v bodech 398 až 408 napadeného rozsudku v rámci výkonu své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci určil výši pokuty uložené společnosti Trame tím, že zohlednil její účast na jediném protiprávním jednání. V bodech 401 až 405 tohoto rozsudku Tribunál uvedl okolnosti vlastní situaci navrhovatelky, které považoval za relevantní, pokud jde zejména o závažnost a délku její účasti na tomto protiprávním jednání. Z bodu 406 uvedeného rozsudku vyplývá, že při určení výše této pokuty Tribunál rovněž zohlednil nezbytnost zajistit její dostatečně odrazující účinek, jakož i zásadu proporcionality.

54 Z bodů 398 až 406 napadeného rozsudku vyplývá, že se Tribunál necítil vázán ani výpočty Komise, ani jejími pokyny, nýbrž že provedl vlastní posouzení výše pokuty se zohledněním všech okolností dané věci.

55 Za těchto podmínek navrhovatelka nemůže Tribunálu vytýkat nedostatečné odůvodnění z důvodu, že nespecifikoval metodu výpočtu, kterou použil, ani konkrétně zvláště „důležitost“ připsanou každé z relevantních skutkových okolností, které v tomto ohledu vzal v úvahu.

56 Je totiž třeba připomenout, že nesprávné právní posouzení Tribunálem z důvodu nepřiměřené výše pokuty by bylo možné konstatovat pouze v případě, že by Soudní dvůr měl za to, že výše pokuty je nejen nevhodná, ale také nadměrná, a to natolik, že je nepřiměřená (rozsudek ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 205 a citovaná judikatura).

57 Odůvodnění poskytnuté Tribunálem při jeho posouzení výše pokuty v dané věci umožnilo navrhovatelce uplatnit před Soudním dvorem případnou disproporci ve smyslu judikatury připomenuté v předchozím bodě tohoto rozsudku a Soudnímu dvoru vykonat přezkum.

58 Vzhledem k předcházejícím úvahám musí být třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnut jako neopodstatněný.

K čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

59 Navrhovatelka tvrdí, že závěr, ke kterému Tribunál došel v bodech 411 a 412 napadeného rozsudku, podle kterého každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení, je stižen nesprávnými právními posouzeními, kterých se dopustil Tribunál a která byla uvedena v rámci prvních dvou důvodů kasačního opravného prostředku.

60 Komise se domnívá, že není důvod v tomto bodě měnit napadený rozsudek, jelikož ani první, ani druhý důvod kasačního opravného prostředku nelze přijmout.

Závěry Soudního dvora

61 Vzhledem k tomu, že projednávaný důvod závisí na úspěchu prvního a druhého důvodu kasačního opravného prostředku nebo jednoho z nich a tyto dva důvody byly zamítnuty, je třeba projednávaný důvod zamítnout.

K pátému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

62 Navrhovatelka, opírajíc se o judikaturu vyplývající z rozsudku ze dne 12. listopadu 2014, Guardian Industries et Guardian Europe v. Komise (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), tvrdí, že jestliže je zjevné, že Tribunál dostatečně závažným způsobem porušil povinnost, kterou má podle čl. 47 druhého pododstavce Listiny rozhodnout věc, která mu byla předložena, v přiměřené lhůtě, může Soudní dvůr rozhodnout o návrhu na náhradu škody.

63 Navrhovatelka se domnívá, že tyto podmínky jsou v projednávané věci splněny. Konkrétně od data podání žaloby, totiž dne 15. září 2010, do data oznámení napadeného rozsudku, totiž dne 23. července 2015, uběhlo téměř pět let, včetně více než dvouletého období nečinnosti mezi dnem, kdy Komise podala svou dupliku, a dnem, kdy Tribunál účastníkům řízení předal organizační procesní opatření. Navrhovatelka se domnívá, že uvedené lhůty jsou nadměrné a neodůvodněné.

64 Komise tvrdí, že pátý důvod kasačního opravného prostředku je zjevně nepřípustný, jelikož navrhovatelka tím, že požaduje, aby Soudní dvůr konstatoval, že Tribunál porušil povinnost vyplývající z čl. 47 druhého pododstavce Listiny, neusiluje o zrušení napadeného rozsudku. I když Soudní dvůr občas v některých rozsudcích ve formě *obiter dictum* konstatoval, že délka řízení před Tribunálem byla nadměrná, tato konstatování nemohla vést k autonomním konstatováním obsaženým ve výroku těchto rozsudků. Kromě toho je situace v projednávané věci odlišná, jelikož navrhovatelka na podporu takového návrhu na autonomní konstatování vyjádřila zvláštní bod návrhových žádání a předložila rovněž zvláštní důvod kasačního opravného prostředku.

Závěry Soudního dvora

65 V rozsahu, v jakém navrhovatelka požaduje, aby Soudní dvůr přiznal náhradu škody z důvodu údajného porušení čl. 47 druhého pododstavce Listiny ze strany Tribunálu, je třeba připomenout, že sankcí za porušení povinnosti unijního soudu, vyplývající z tohoto ustanovení, rozhodnout věci, které mu byly předloženy, v přiměřené lhůtě, je žaloba na náhradu škody podaná k Tribunálu, protože taková žaloba představuje účinný prostředek nápravy. Proto návrh směřující k náhradě škody způsobené Tribunálem tím, že nerozhodl v přiměřené lhůtě, nemůže být předložen přímo Soudnímu dvoru v rámci kasačního opravného prostředku, ale musí být předložen u samotného Tribunálu (rozsudky ze dne 26. listopadu 2013, Gascogne Sack Deutschland v. Komise, C-40/12 P, EU:C:2013:768, body 89 a 90; ze dne 26. listopadu 2013, Groupe Gascogne v. Komise, C-58/12 P, EU:C:2013:770, body 83 a 84, jakož i ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 66).

66 Tribunál, příslušný podle čl. 256 odst. 1 SFEU, jemuž byl předložen návrh na náhradu škody, je povinen rozhodnout o takovém návrhu v jiném složení, než když rozhodoval o sporu, který vedl k řízení, jehož délka je kritizována (rozsudky ze dne 26. listopadu 2013, Groupe Gascogne v. Komise, C-58/12 P, EU:C:2013:770, bod 90, a ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 67).

67 Jestliže je v této souvislosti zřejmé a není třeba, aby účastnice řízení předložily v tomto ohledu dodatečné důkazy, že Tribunál dostatečně závažným způsobem porušil povinnost rozhodnout v přiměřené lhůtě, může Soudní dvůr na toto pochybení poukázat (rozsudek ze dne 9. června 2016, Repsol Lubricantes y Especialidades a další v. Komise, C-617/13 P, EU:C:2016:416, bod 100 a citovaná judikatura).

68 Tak tomu však v projednávaném případě není. V projednávané věci by totiž k tomu, aby Soudní dvůr mohl rozhodnout o nepřiměřenosti délky řízení před Tribunálem, bylo nezbytné předložení dodatečných poznatků účastníky řízení.

69 Vzhledem k předcházejícím úvahám musí být pátý důvod kasačního opravného prostředku zamítnut.

70 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že je třeba kasační opravný prostředek zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

71 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný.

72 Článek 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na základě jeho čl. 184 odst. 1 použije na řízení o kasačním opravném prostředku, uvádí, že se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala po navrhovatelce náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladu řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Trafilerie Meridionali SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.